

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 6914010649
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6914010649.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného D. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2018 v Bratislave dovolanie obvineného D. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. septembra 2017, sp. zn. 5To/46/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného D. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 25. januára 2017 sp. zn. 3T 175/2014, bol obvinený D. I. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 20. decembra 2013 asi o 19.30 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Mazda 626 1,8i, evidenčného čísla M., po štátnej ceste V. smerom od obce Rimavská Sobota na obec Hnúšťa, rýchlosťou v intervale 43,04 až 49,82 km/h, kde na začiatku obce M. H. pred I. na rovnom úseku vozovky osvetlenom pouličným osvetlením na mokrej zjazdnej vozovke sa nevenoval plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlosť jazdy jej schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro a nesprávne zareagoval na pešieho chodca N. Y., ktorý mal v krvi následnou skúškou zistené 2,88 g/kg alkoholu a ktorého mohol vidieť z dostatočnej vzdialenosti, prechádzajúceho cez vozovku, tesne za skupinou asi troch chodcov, ktorí už prešli za vozovku na druhú stranu k odstavenému vozidlu a ktorých obchádzal, tohto zachytil ľavou prednou časťou svojho vozidla vo vzdialenosti 0,75 metra za stredovou čiarou v protismernom jazdnom pruhu, ktorého po náraze vyhodilo na kapotu, následne na čelné sklo, pričom chodec N. Y. utrpel zranenia, a to tržnú ranu čela dĺžky 10 cm, nalomenie čelovej kosti vpravo so zakrvácaním do pravej čelovej dutiny, výrazný opuch a krvnú podliatinu okolo pravej očnénice, bez poškodenia oka, zlomeninu nosových kostí s nepatrným posunom, pomliaždenie pravých pľúc malého rozsahu, vpáčenú zlomeninu vnútorného kondylu píšťaľy s roztrhnutím vnútorného bočného väzu pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti 8-12 týždňov, čím porušil

ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), písm. e), § 9 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Okresný súd Rimavská Sobota za to obvineného D. I. odsúdil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienične odložil so skúšobnou dobou na 1 (jeden) rok podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených N. Y., nar. XX. XX. XXXX v R., trvale bytom U., R. XXX a D. F. C., a.s., Mamateyova XX, 850 05 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obvinený D. I. aj spolu s obhajcom (č.l. 240).

Obvinený v písomnom odôvodnení odvolania uviedol (č.l. 252-254), že okresný súd založil svoje rozhodnutie na znaleckom posudku znalca Ing. Ondreja Rövida, pričom vôbec nebral do úvahy znalecký posudok znalca Ing. Köteleša a taktiež zamietol návrh na doplnenie dokazovania, ktorými by bolo možné odstrániť nezrovnalosti. Okresný súd sa nevysporiadal ani so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 19. septembra 2017 uznesením sp. zn. 5To/46/2017, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného D. I. zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Odpis uznesenia krajského súdu obvinený D. I. prevzal 2. novembra 2017, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 9. októbra 2017 a prokurátor 10. októbra 2017. Rozhodnutie prevzali i ostatné strany trestného konania (č.l. 410).

Okresný súd Rimavská Sobota dňa 2. marca 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného D. I., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Baloga, ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 21. novembra 2017 a smeruje proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 440-443) uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uviedol, že podľa jeho názoru počas celého prípravného konania ako aj v konaní pred súdom nedokázal znalec hodnoverným spôsobom vysvetliť, ako dospel k záveru o mieste zrážky s chodcom N. Y., ktorý mu vošiel do dráhy, a tak pre neho vytvoril náhlu prekážku. Zo znaleckého posudku, ktorý vypracoval znalec Ing. Karol Köteleš vyplýva, že miesto zrážky bolo na deliacej čiare, teda nebolo v proti smernom jazdnom pruhu s poukázaním aj na výpoveď svedka H. H. Na odstránenie rozporov obvinený navrhol, aby bola vykonaná rekonštrukcia dopravnej nehody, ktorou by bolo zistené presné miesto zrážky a tiež správanie chodca. Tým, že okresný súd nepripustil navrhovaný dôkaz, zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, ako aj napadnutým uznesením došlo podľa obvineného k porušeniu zákona, pretože odvolací súd mal napadnutý rozsudok zrušiť pre porušenie ustanovenia Trestného zákona vo výroku o vine.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. septembra 2017, sp. zn. 5To/46/2017 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., a to v neprospech obvineného D. I., nar. X. Q. XXXX, bytom M. H., M. XX/XX, napadnuté uznesenie navrhol podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušiť, rovnako navrhol zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota z 25. januára 2017, sp. zn. 3T 175/2014 vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázať Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil iba prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č.l. 449-450) uviedol, že trestná činnosť obvineného bola preukázaná, čo vyplýva aj z odôvodnenia okresného ako aj krajského rozhodnutia, pričom v konaní pred okresným aj krajským súdom nebol porušený zákon v neprospech obvineného D. I.. Boli vykonané všetky relevantné dôkazy potrebné k ustáleniu relevantných skutočností, dokazovanie nie je potrebné dopĺňať a tieto súdy náležite vyhodnotili a svoje skutkové zistenia a právnu kvalifikáciu konania obvineného náležite vyjadrili v odôvodneniach svojich rozhodnutí. Všetky zabezpečené dôkazy boli súdom pred rozhodnutím vyhodnotené správne a v súlade so zákonom. Samotné nevykonanie dôkazného návrhu nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Ak by totiž záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdov urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a tiež by to spochybňovalo existenciu osobitného dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorého podanie je zverené ministrovi spravodlivosti.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje okresný prokurátor uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. septembra 2017, sp. zn. 5To/46/2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota z 25. januára 2017, sp. zn. 3T 175/2014 za zákonný a dôvodný, preto navrhol dovolanie obvineného D. I. odmietnuť.

Vyjadrenie prokurátora k dovolaniu bolo zaslané stranám trestného konania, ktoré však na vyjadrenie prokurátora do konania neverejného zasadnutia nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera

existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený uplatnil dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Obvineným uplatnený dovolací dôvod vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním iba všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súde (§ 34 Tr. por.), ktoré právo bolo od zvolenia si obhajcu na plnú moc v celom priebehu trestného konania zachované, ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným (§ 34 ods. 1 Tr. por.), alebo prostredníctvom obhajcu (§ 44 ods. 2 Tr. por.). Tomuto právu obvineného zodpovedá aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súde zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najeskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), prípadne podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú.

Obvinený D. I., ako už bolo vyššie uvedené, v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že sudy odmietli vykonať navrhované dôkazy. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov - ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstávam obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Podľa zistenia dovolacieho súdu postupovali pri hodnotení vykonaných dôkazov oba nižšie sudy v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Skutočnosť, že sudy neakceptovali obranu obvineného, nemožno považovať za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a poukazuje predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia, polemizuje s odôvodnením rozhodnutí súdov nižšieho stupňa. Dovolací súd však nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade obvinený D. I. svojimi námietkami nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.